

Illa de Rajoy, Rajoy diu que el primer són els deutes i, per tant, jo li pregunte avui: quan vinga l'avançament del FLA, ¿quin serà el repartiment? ¿Interessos del deute, venciments, etcètera, o les persones?

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor conseller de Presidència:

Moltes gràcies, senyor president.

Quan vinga l'avançament del FLA es pagarà conforme diu la llei que va crear eixe mecanisme de pagament.

Però, mire vosté, vostés parlen molt de «que no es pague», «que no es pague»... Això, amb eixe discurs no es pot anar per ahí, això pot quedar molt bé en el carrer, però la realitat és una altra, i ho saben vostés, senyor Morera, que conjuntament amb els seus companys que estan darrere, quan eren coalició, van deixar de pagar els seus deutes fiscals, l'Agència Tributària va haver d'embargar (*veus*) la seua assignació... –alguns no estaven, ja ho sé, (*veus*) però els altres sí–, va tindre d'embargar la seua assignació en estes Corts, i llavors és quan van pagar. ¿És això el que volen?, ¿eh?, ¿amb interessos, (*veus*) conforme van pagar vostés? No és el camí.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor (*inintel·ligible*) (*Veus*)
Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, ja sabem que no tenen diners, molt bé, d'acord, no tenen diners, s'ho han gastat en pólvora del rei i no tenen diners, val. Però això no justifica el tracte que estan donant als discapacitats, això no justifica que vostés vagen a imposar un model de finançament, no justifica el despotisme ni el sadisme amb el qual a hores d'ara la gent encara no sap què passarà en gener, i queden dos mesos. No justifica el no tindre diners que vostés no estiguen informant les famílies quan tindran de pagar per eixe copagament, que en realitat és un *repagament*, i que a moltes famílies les deixarà sense possibilitats de portar els seus familiars als centres; no justifica la manera dèspota amb què se tanca els ulls a la problemàtica de la gent que està en el carrer; no justifica que se tanquen les portes de Les Corts.

Llavors, jo li pregunte: ¿per què vostés estan alimentant l'angoixa d'un sector que ja de per sí té prou problemes?, ¿per què no consensuen el model amb el tercer sector?, ¿per què no renunciem que açò no es convertisca al final que les empreses,...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

...a fer negoci... (*El president disconnecta el micròfon de la diputada*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

El senyor conseller de Justícia i Benestar Social:

Bien, a nosotros...

El senyor president:

Señor Cabré, un momento, por favor.

Ahora, cuando quiera.

El senyor conseller de Justícia i Benestar Social:

Sí, gracias, señor presidente.

Mire, señorías, a nosotros..., somos los primeros que nos gustaría el disponer de más dinero para dependencia, somos los primeros que nos hubiese gustado tener una ley de dependencia bien financiada, pero, desgraciadamente, eso no es lo que nos han dejado los gobiernos socialistas.

Mire, señoría, le voy a dar un dato: 1.047 millones de euros. 1.047 millones de euros es la cantidad que en cinco años se adeudaban y se tenían que haber pagado para pagar la seguridad social de los cuidadores no profesionales. Otro dato: 227 millones son lo único que en cinco años pagaron los gobiernos socialistas de seguridad social (*veus*) de los cuidadores no familiares. Tercer dato: 820 millones de euros es el agujero que ustedes nos han dejado y el agujero que ahora nosotros, el gobierno..., (*veus*) y el agujero que ahora... (*veus*)

El senyor president:

Por favor.

El senyor conseller de Justícia i Benestar Social:

...en el Ministerio de Sanidad se va a tener que pagar. (*Veus*) Esa es la realidad. Un tercio del presupuesto destinado a pagar las deudas que ustedes (*inoible*) ...

El senyor president:

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

Pregunta del síndic parlamentari d'Esquerra Unida, senyora Marga Sanz. (*Veus*)

La senyora Sanz Alonso:

Señor presidente.

Señorías.

Señor Fabra, los presupuestos generales del estado para 2013 contemplan una caída de la inversión para esta comunidad en un 35%. Y esa inversión representa el 6,1 del total de las inversiones estatales, mientras nuestra población alcanza prácticamente el 11% de la total española.

Pues, bien, ante unos presupuestos que son claramente lesivos para nuestra economía, ante unos presupuestos que son claramente discriminatorios para los valencianos y valencianas ¿usted, señor Fabra, piensa exigir una rectificación de los mismos en el trámite parlamentario para conseguir que las inversiones que necesitamos en nuestro territorio nos permitan dinamizar la economía y generar empleo?

Muchas gracias.

El señor president:

Muchas gracias.
Molt honorable president.

El señor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señora Sanz, ya he dicho anteriormente, porque una vez más hay una coincidencia de preguntas, ustedes y el Partido Socialista en muchas ocasiones piensan lo mismo y por eso a veces tienen a bien el hacer ver a toda la sociedad lo que son, en muchas ocasiones lo mismo, han preguntado en esta ocasión la misma ocasión. Y ya he dicho con anterioridad lo que pensaba.

Mire, estos presupuestos no me han gustado, porque como antes comentaba son presupuestos que no tienen en cuenta el potencial, ni la población de la Comunidad Valenciana. Por eso, vamos a hacer una batería de enmiendas en el trámite parlamentario para que pueda ser corregida esa situación y vamos a enmendar un total de 144 millones de euros para que puedan venir a la Comunidad Valenciana y puedan resarcir lo que son unos presupuestos que, como he dicho ya reiteradas veces, no nos gusta.

Espero contar también con el apoyo de sus partidos, porque aquí estamos hablando de la Comunitat Valenciana, pero estoy convencido que esas partidas que nosotros vamos a pedir puede que afecten a otros territorios, como el andaluz, que a lo mejor no cuentan con el apoyo ni del Partido Socialista, ni de Izquierda Unida. Espero y confío que pueda más el sentimiento valenciano que no la dependencia a las siglas que usted representa. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señor presidente.
Señora Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

Señor Fabra, me parece magnífico que vayan a intervenir en el trámite parlamentario. Lo que nos tendrían que decir ahora es qué enmiendas van a presentar, en qué sentido, sobre qué temas y sobre qué cantidad ustedes aproximadamente van a reivindicar. Y si dicha cantidad esperan que alcance el promedio inversor per cápita que en el estado se está dando en estos momentos y que estamos claramente a la baja.

Porque, mire, nosotros lo que no podemos entender es que hayan sido ustedes sumamente reivindicativos en materias presupuestarias y en materias de financiación y en estos momentos estén callados, porque están callados, señor Fabra, porque están callados. Callen ante unos presupuestos que nos humillan, ante unos presupuestos que nos marginan, porque eso es lo que hacen los presupuestos generales del estado, en unos momentos de arcas vacías para la Generalitat valenciana, de arcas vacías.

Y cómo se puede entender que ustedes callen ante una caída en picado de un 57% de la inversión en dos años que lleva el señor Rajoy al frente del gobierno del estado, que estemos en estos momentos... Dos presupuestos, dos presupuestos. Que nosotros estemos recibiendo 127 euros per cápita de inversión, frente a los 225 de promedio del estado y que eso que precisamente se hace con una comunidad, con el País Valenciano, donde la renta promedio per cápita es 12 veces inferior en 12 puntos de la media estatal, eso lo que hace es abrir una brecha de pobreza cada vez mayor entre el

País Valenciano y el resto de las comunidades autónomas.

Mire, y digo doblemente discriminados. ¿Por qué doblemente discriminados? Por una parte, porque las inversiones desde 2008, también incluye ahí al señor Zapatero, caen en un 75%, aunque ustedes se llevan la palma. Y porque la deuda histórica por una financiación injusta alcanza ya a 8.926 millones desde 2002, doblemente discriminados. Y ustedes una responsabilidad manifiesta ahí, porque en un momento determinado prefirieron hacer voto y cosechar votos a sentarse a negociar responsablemente en nuestra financiación. Y porque además ustedes nos han llevado al colapso de las cuentas financieras de La Generalitat, al colapso por haber renunciado a impuestos a los que más tienen, al colapso por el malgasto en proyectos que son insostenibles. Y, en estos momentos, en estos momentos tenemos las arcas vacías y se permiten también el lujo de decir que han aplazado dos meses la solicitud de los fondos de liquidez autonómica.

Mire, los 600.000 parados no se merecen su silencio, ni la pobreza cada vez más extendida, ni las entidades de discapacidad que están al borde de cerrar, ni los niños con el *tupper* en el comedor, ni las personas, como jubilados, pensionistas, crónicos, etcétera, que en estos momentos no pueden pagar la medicación, ni las mujeres que vuelven otra vez a casa, ni los niños, ni los estudiantes que en estos momentos no tiene poder y capacidad para financiarse la universidad, ni nuestras empresas, ni los autónomos, ni tampoco los proveedores de La Generalitat.

Y no podemos entender, señor Fabra, su silencio en la reunión de los presidentes en Madrid, no la podemos entender. No pueden decirnos que a ustedes no les gusta este presupuesto y sin embargo decir que es un presupuesto austero, serio y responsable y además que se hace para generar confianza. ¿Pero qué genera confianza, el recorte o la capacidad inversora de una comunidad, de una economía? ¿Qué es lo que genera confianza y confianza frente a quién? Los presupuestos del señor Rajoy, por lo que nos implican a nosotros, a quién han de generar confianza a la señora Merkel o a los valencianos y valencianas. Dígalo claramente, porque es que sino no entendemos ya a quién tienen que generar confianza.

Mire, usted sabe que sin inversión pública no se crea en estos momentos ni riqueza, ni empleo. Y nosotros lo que necesitamos y necesitan los valencianos es quien nos reivindique ante Madrid. Y nosotros lo que no queremos, señor Fabra, es un disciplinado militante del Partido Popular en el Palau de La Generalitat. Lo que queremos es un presidente que defienda nuestros intereses frente al gobierno del señor Rajoy, porque delegada de gobierno ya tenemos, pero presidente está por ver.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señora Sanz.
Molt honorable president.

El señor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Presentaremos enmiendas en todas aquellas cuestiones que entendamos que se ha maltratado a la Comunidad Valenciana. En el tema de agua, en el tema cultural o en el transporte o en inversiones en general. Porque, mire, yo he dicho que los presupuestos son serios y responsables, claro que lo son, porque es que la situación de España es la que es, es la que nos dejaron desgraciadamente y no la que nos gustaría. Es que en los años del Partido Socialista al frente

del govern se incrementó en 13 punts el dèficit del estat. Y eso lo estamos pagando ahora. Es que ellos, los socialistas, cuando perdieron las elecciones no se llevaron toda la deuda y todo el déficit que generaron a los españoles sino que lo que hicieron es dejarlo para las generaciones futuras y ahora estamos teniendo que hacer unos presupuestos austeros, serios y que generen confianza a todos los españoles. *(Aplaudiments)* Ese es el problema, ese es el problema, señora Sanz.

Por eso son presupuestos restrictivos, porque no pueden ser de otra manera, porque es que tenemos menos dinero, porque no hay la misma capacidad que había entonces. Y ahí es cuando nuestra queja coge fuerza, porque cuando habían presupuestos expansivos a esta comunidad se le maltrataba, lo que pasa es que eso lo decíamos el Partido Popular y no decía quien sustentaba el partido del gobierno socialista. Esa es la realidad.

Pero nosotros vamos a seguir reivindicando lo que consideramos justo para esta comunidad, independientemente de quién esté gobernando. Es posiblemente la primera vez, la primera vez. Yo no escuchaba al presidente de Andalucía quejarse de los presupuestos andaluces que representaban en los presupuestos generales del estado *(remors)* y, sin embargo, estarían, me imagino, con muchas dudas sobre el mismo.

Mire, vamos a seguir trabajando por los valencianos, vamos a intentar defender lo que son nuestras enmiendas para poner en valor ese peso poblacional y sobre todo la capacidad de nuestra *comunitat*. Y vamos a defender todo aquello en el trámite parlamentario para que se reconozca lo que es una necesidad que tiene la *comunitat* de poner en valor todo aquello que puede aportar al conjunto de los españoles.

La *comunitat* necesita más recursos, pero sobre todo también necesita una mayor sensibilidad por parte de todos. Somos una *comunitat* leal al total del Gobierno de España, somos una *comunitat* que sabe entender las situaciones, que es consciente de la dificultad económica, pero, desde luego, lo que busca es también de forma recíproca lo que es la sensibilidad de gobierno hacia las necesidades que tenemos. Por eso vamos a hacer esa batería de enmiendas que espero que cuenten con la aprobación de los diputados de otras formaciones para poder hacer valer la fuerza de la Comunitat Valenciana.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias.
Señora Albiol.

La senyora Albiol Guzmán:

Senyor president, no li ha contestat a la nostra síndica quines esmenes i sobre quines qüestions van a presentar-les. *(Remors)* Jo li ho pregunte.

El 20 d'abril de 2010, l'expresident Camps i l'exministre Blanco, van posar-se davant les càmeres per fer-se la foto mentre signaven el Pla d'infraestructures ferroviàries de rodalies per al País Valencià, un pla que contempla entre altres l'extensió de rodalies de Castelló fins a Benicàssim i l'estudi d'ampliació fins a Vinaròs, la prolongació de la línia des de Sant Vicent del Raspeig fins a Villena i les actuacions conjuntes al tren de la costa València-Alacant amb la millora del tram Gandia-Cullera i la construcció dels trams Gandia-Dénia i Alacant i la millora de la línia Xàtiva-Alcoi.

Senyor president, li pregunte ¿ha mort aquest pla amb la jubilació política dels qui el signaren o pensa vosté deixar la

seua postura de submissió i plantar-li cara a Mariano Rajoy per a exigir el compliment dels compromisos del govern central amb les infraestructures de rodalies... *(El president desconnecta el micròfon de la diputada)* *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyor Ciscar.

El senyor conseller de Presidència:

Eixe pla no ha mort, eixe pla està ahí. I ja ha detallat el president hui moltíssimes vegades quines són les previsions de l'AVE i del corredor mediterrani... *(remors)*

El senyor president:

Per favor... Senyores, vostés han tingut la paraula, facen el favor de callar. Comporten-se com deu de comportar-se un diputat en esta cambra.

Seguisca, senyor diputat.

El senyor conseller de Presidència:

Gràcies, senyor president.

Ni la seua síndica pot vindre amb la resposta ja escrita haja contestat el que haja contestat el senyor president. *(Remors)*

Mire vosté, es va complir amb eixe pla on s'inclouen les rodalies. El problema en estos moments és econòmic. Vosté parla del senyor Blanco. Si el senyor Blanco no haguera deixat en el calaix 40.000 milions d'euros de factures per a pagar, segurament hui ja hi haurien 40.000 milions d'euros per abordar eixes infraestructures. Siguem realistes.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

No ha respost res a allò de rodalies, vorem sobre finançament si tenen respostes. Perquè este ple va aprovar el pasat 9 de maig per unanimitat una proposició no de llei que instava al Consell a iniciar les gestions immediates i oportunes davant el Govern d'Espanya per a exigir el canvi en el sistema de finançament autonòmic que ens margina.

Al Ple de 26 de setembre, quatre mesos i mig després, vam tornar a votar una proposta de resolució literal, idèntica, presentada per Esquerra Unida, i el Grup Popular va votar en contra impedit la seua aprovació. Què va passar durant estos quatre mesos i mig? Res de res. Perquè el Consell no va donar compliment al manament de Les Corts, no va exigir al govern central el canvi de finançament, perquè en paraules del conseller Vela la Comunitat Valenciana ha de mantindre una postura responsable.

Vostés han passat del victimisme furibund davant Zapatero a l'agenollament més servil davant Rajoy. Per això li pregunte, senyor president ¿pensa vosté complir amb el mandat d'estes Corts d'exigir on toca, que és a Madrid, el finançament que ens pertoca... *(El president desconnecta el micròfon del diputat)* *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyor Ciscar.

El senyor conseller de Presidència:

El senyor Vela, que vosté ha anomenat, en el Consell de Política Fiscal i Financera va demanar expressament que es revisara el model de finançament autonòmic i es va prendre acord exprés de què eixe model va a revisar-se. Ho hem dit moltíssimes voltes, no estem d'acord... Un poc d'educació. (*Remors*) No estem d'acord amb el finançament que tenim, ho dèiem abans i ho diem ara. Som abans valencians que defensors del Partit Popular, ho diem en Madrid i ho diem en la Comunitat Valenciana i ho diem on faça falta.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Proposició no de llei, de tramitació especial d'urgència, sobre l'aprovació d'un programa de suport a les dones emprenedores, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 31.973, BOC número 99)

El senyor president:

Sext punt de l'ordre del dia: presa en consideració de la Proposició no de llei de la tramitació especial d'urgència sobre l'aprovació d'un programa de suport a les dones emprenedores, presentada pel Grup Parlamentari Popular.

Per a la presentació i defensa, té la paraula la representant del Grup Parlamentari Popular, la diputada Maria José Masip.

La senyora Masip Sanchis:

Gràcies, president.

Isabel va decidir fa dos anys obrir una tenda de roba a Alacant. Lucia, una ortopèdia a València. Eugènia, una ludoteca a l'Elia. Sònia, un herbolari a Torreveja. Amparo, Rosa Maria, Elisa, Lourdes, Paula... són dones, dones amb una cosa dintre d'elles que, en un moment determinat, es va despertar i els va dir que elles podien, que podien ser una de les 110.000 dones autònomes que tenim ací a la Comunitat Valenciana, dones que, dia rere dia, i és possible que sense saber-ho, estan treballant i estan empenyant la igualtat efectiva entre homes i dones, però dones també amb unes necessitats específiques, que deuen ser tingudes en compte si es vol recolzar el desenvolupament igualitari en la creació i en la consolidació empresarial.

Les dones continuem tenint una doble jornada; som les cuidadores principals dels nostres fills, els nostres homes, també, de les nostres famílies, les nostres persones dependents, de les nostres persones majors, i, per això, l'opció de treball d'autònoma apareix amb un important potencial de creació d'ocupació femenina.

Històricament, l'activitat emprenedora de les dones a Espanya ha estat molt menor que la dels homes. No podem, no ens deixaven, però hui en dia les coses estan canviant. Tot i això, només el 30% dels empresaris autònoms són

dones. El Consell vol estar amb estes dones, vol que siguen més d'eixe 30% i per això està creant també un entorn, un microclima amb un oxigen enriquit que els permeta respirar, respirar empresarialment molt millor.

El decret –al qual ací hem fet referència en diferents ocasions–, el 2/2012, però també el Pla d'igualtat d'oportunitats 2011-2012 amb un objectiu específic en el punt 5 de «promoure l'esperit emprenedor i l'activitat empresarial» constitueixen part, només part d'eixe oxigen enriquit. I comença a notar-se. Des de gener fins desembre de 2012 existixen ací, a la Comunitat Valenciana, 819 dones autònomes més. Som la tercera comunitat a Espanya amb el major augment de dones autònomes al llarg del que portem d'any.

Per a recolzar les dones emprenedores demanem al Consell el desenvolupament complet del programa «Dona Empresa» que apareix per ajudar a les iniciatives de dones amb una idea o un projecte de negoci, perquè l'òptica de Dolores a Ontinyent naixca, perquè el negoci de reprografia de Clara a Ondara creixca i perquè el despatx de Mercedes a Lliria es consolide. Un programa «Dona Empresa» amb quatre potes: l'assessorament i la informació; l'acompanyament; la formació, i les ajudes econòmiques.

«Tinc una idea de negoci, ¿quin és el següent pas? ¿Quina és la millor fórmula jurídica per a donar-li forma al meu negoci? ¿Puc cobrar tot l'atur per obrir el meu negoci? ¿Quin cost té un treballador? ¿Com trie i registre el nom del meu negoci? ¿Quins impostos hauré de pagar?» Són consultes reals que les dones reals que volen emprendre fan ací a la Comunitat Valenciana.

Des de la xarxa Infodona, constituïda per trenta-cinc centres i repartits per tot arreu a la Comunitat Valenciana, es proporciona a la dona emprenedora informació, assessorament i orientació empresarial.

Des les vint-i-sis mil docents, aproximadament, consultes que els centres Infodona reberen l'any passat, un 10%, 2.850 aproximadament, foren de temes vinculats amb l'empresa. I eixe percentatge del 10% es manté en el que portem d'any fins a l'agost.

«Creo que era mi forma de ser porque yo estaba estudiando, estaba en la universidad todavía cuando me metí en el proyecto y, luego, me he mantenido porque me gusta crear algo, hacerlo de forma distinta, aportar algo a la sociedad. A todos nos gusta crear y la empresa es una creación, eso está clarísimo, es un aprendizaje continuo.» Són les paraules de Soraya, una dona empresària que es dirigeix a altres dones a les quals intentava animar que es llançaren a aquesta aventura, perquè Soraya es va decidir abans i les dones, perquè la societat, nosaltres, podem aprofitar la seua experiència, i esta és la segon pota del programa «Dona Empresa», l'acompanyament.

Soraya va tindre encerts, també va cometre errades i ens pot fer partícips d'eixes dos circumstàncies. Però, a més a més, tenim accés a elles perquè les dones emprenedores estan associades a Afide a Alacant, Associació de Foment i Desenvolupament Empresarial; a València, en Evap-València, Associació d'Empresàries i Professionals de València, i, a Castelló, en Evap-Castelló. I elles estan disposades, volen ajudar-nos, estan disposades a treballar amb la Conselleria de Justícia i Benestar Social i crear una xarxa de mentores seguint els criteris, a més a més, de la Unió Europea, que acompanye la dona en la posada en marxa del seu negoci portant la tutorització inicial fins al final del projecte. Setze dones es troben ja tutoritzades per mentores d'Evap i Afide i han estat derivades en estos últims mesos des de la Conselleria de Justícia i Benestar Social.

Tercer element, la necessitat dels coneixements, la formació. Al voltant del programa marc de la Unió Europea –al